

Τὸ φίλημα τοῦ Ἰούδα

ΛΥΠΗΤΕΡΑ

Π. Φ.

I.

Μὴ τὰ χεῖλια μου στέρειψαν τὰ φίλια
Κι' ἀπὸ τὰ μάτια μου στέρειψαν τὰ δάκρυα—
Ὡς γλυκὰ φίλια ποῦ ἐχάθητε,
ἀλλ' αἶμα δάκρυα,
Μὲ κάποιου νεκροσάβανου τὴν ἄκρια
Τὴν περασμένη μου ζωὴ τώρα σκεπάζω,
Καὶ κατ' ἐγκόσμιον ποῦ ὁ νοῦς μου θὰ ποθεύσῃ
Καὶ δὲν κρατῶ ἢ τὴν εἰκόνα τῆς ἀγάπης τῆς
Κι' αὐτὴν-καμμένη-τὴν ξεψυχούσε.....

II.

Κι' εἶνε βαρὺς ὁ πόνος μου ἀπόψε
Καὶ νεκροκέρει μοιάζεις, ὦ καρδιά μου,
Καὶ κάψε, κάψε, θὰ σωθῇς ἀπόψε
Σκορπώντας τὰ σκοτάδια ὁλόγυρά μου!
Κάθε καλὸ μου ἐπέταξε ἀπὸ μένα,
Καὶ μ' ἄφηκε. Καὶ κάτι νυχτοπούλια
Τραβήξαν κοντὰ τους, ὡχ ὠϊμένα,
Μι' ἀγάπῃ μου ποῦ ἐπιάστη μὲ τὴν πούλια.....
Κι' ἀπέμεινα μονάχος στὰ συντρίμματα
Κάποιος παλῆας ζωῆς κι' ὁνείρου
Μὲ λύπες καὶ μὲ κρίμματα.
Κι' ὁλόγυρα πετοῦν τὰ νυχτοπούλια
Βραχυδάδες-ποῦ μοῦ πήραν τὴν ἀγάπῃ μου,
Ποῦ ἐπιάστη μὲ τὴν πούλια....

ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΑΡΚΙΣΣΟΣ

Ποικίλη Λεξις

Πασχαρινὰ ἔδιμα

Εἶνε παραδοξότατα ἀληθῶς τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν
Γερμανῶν μὲ τὰ ὁποῖα εὐορτάζουν τὸ Πάσχα.

Κατὰ τὸ μεσονύκτιον τοῦ Σαββάτου εἰς τὰς πό-
λεις, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὰ χωρία τῆς Γερμανίας, ἀνά-
πτονται πυρὰ διὰ νὰ ὑποδεχθῶν τὸν καταπονημένον
ἐκ τῆς Σταυρώσεως Χριστόν:

Ἐπίσης αἱ πλείους νεανίδες ἐξέρχονται μετὰ τὴν
παρέλευσιν τοῦ μεσονυκτίου κρατοῦσαι λαμπάδας εἰς
τὰς χεῖρας καὶ διευθύνονται εἰς τὴν πλησίον ὑπάρχου-
σαν πηγὴν χωρὶς νὰ προφέρουν λέξιν. Πρέπει νὰ
πίουν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου ὅπως ἐλκύσουν τὸν νέον
περὶ τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρονται.

Ἀλλ' ἐπίσης οἱ Γερμανοὶ τῶν χωρίων προπέμπουν
κατὰ τὸ Πάσχα καὶ τὸν χειμῶνα, διότι τὸ ἑσπέρας ὅ-
λοι οἱ κάτοικοι μὲ λαμπάδας εἰς τὰς χεῖρας συνο-
δεύουν τεραστίαν κοῦκλαν φερόμενην ἐπὶ φερέτρου
καὶ ἀναπαριστῶσαν τὸν ἀπελθόντα χειμῶνα.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὰ παιδία ἐξέρχονται εἰς τὸ
δάσος καὶ κόπτοντα κλάδους δένδρων ἐπιστρέφουν

μετ' αὐτῶν θριαμβευτικῶς εἰς τὰ χωρία, κατόπιν δὲ
χωρίζονται εἰς ὁμάδας εἰσέρχονται εἰς τὰς οἰκίας τοῦ
χωρίου, ὅπου τῇ συνοδείᾳ καταλλήλων ὀργάνων ψάλ-
λουν διάφορα ᾄσματα διὰ νὰ φύγῃ ὁ δαίμων τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους.

Ἡ συνήθεια τῶν κοκκίνων αὐγῶν εἶναι ἐπίσης εἰ-
σηγμένη εἰς τὴν Γερμανίαν. Εἰς τὰ χωρία ὁ δήμαρχος
εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παράσχη εἰς ἐκάστην πτωχὴν
οἰκογένειαν ὠρισμένον ἀριθμὸν αὐγῶν.

Σ

Ἀναμνήσεις τοῦ Οὐώτες

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐξεδόθη τρίτομος ἱστορία τοῦ
μεγάλου Ἀγγλοῦ ζωγράφου καὶ γλύπτου Γεωργίου
Φρειδερίκου Οὐώτες, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντῶνται σε-
λίδες τινὲς ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσαι τὴν Ἑλλάδα
καὶ τοὺς Ἕλληνας. Εἶνε αἱ σελίδες τῆς ἐν Ἀθήναις
διαμονῆς τοῦ μεγάλου ζωγράφου κατὰ τὸ 1887 καὶ
τῆς συαντήσεώς του μετὰ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ
Χαρίλαου Τρικούπη.